

Mál nr. 52/2005

M

og

Vátryggingafélagið X v/ bifreiðarinnar A

og

Vátryggingafélagið X v/ eiganda hrossa.

Bifreið ekið á hross á þjóðvegi nr. 1, Norðurlandsvegi í V-Húnavatnssýslu.

Gögn.

1. Málskot móttakið 9.3.2005 ásamt greinargerð lögmanns málskotsaðila, dags. 24.2.2005.
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna .
3. Lögregluskýrsla.
4. Bréf málskotsaðila (ökumanns A), dags. 21.1.2005 og 29.1.2005.
5. Bréf (tölvupóstur) frá eiganda hrossa (D), dags. 23.1.2005 og 7.2.2005.
6. Bréf (tölvupóstur) frá lögreglunni á Blönduósi, dags. 7.2.2005.
7. Bréf (tölvupóstur) frá Vegagerðinni Hvammstanga, dags. 7.2.2005.
8. Bréf X, dags. 21.3.2005.

Málsatvik.

Síðla nætur 13. janúar 2005 var bifreiðinni A ekið suður Norðurlandsveg í Vestur-Húnavatnssýslu. Er bifreiðin var miðja vegu milli Víðidalssárbrúar og Galtaness var henni ekið inn í hóp hrossa sem var á veginum með þeim afleiðingum að tvö hrossanna drápu og miklar skemmdir eru sagðar hafa orðið á A. Í lögregluskýrslu segir að mikil hálka hafi verið á veginum og yfirborð hans verið dökkt. Greinilegt hafi verið að hrossin hafi komið frá bænum B og þau hafi komist yfir ristarhlið. Hliðið hafi verið fullt af snjó þannig að hrossin hafi komist auðveldlega yfir það. Í Húnaþingi vestra er í gildi bann við lausagöngu búfjár.

Ökumaður A kvaðst hafa ekið á 70-80 km hraða á klst. Allt í einu hafi hann ekið inn í hrossahóp, sem hafi verið þvert yfir allan veginn. Þau hafi sést mjög illa, enda hafi þau verið dökk á lit eins og vegurinn. Hann hafi ekki haft tíma til að gera eitt né neitt til að forðast óhappið.

Eigandi hrossanna, D, kveður hrossin hafa farið að hreyfa sig til vegna mikils frosts (-17°C). Vegna óvenju mikilla snjóá og óstöðugs veðurfars hafi þau komist yfir girðingu og heim að bæ á B og þar upp afleggjarann, þar sem þau hafi komist yfir ristarhlið og út á þjóðveginn. Af 53 hrossum hafi 35 farið út á veginn. D kveður girðingu umhverfis hólfið, sem hrossin sluppu úr, hafa verið eins og tveggja strengja rafgirðingu. Þær hafi verið á kafi í snjó og þannig hafi hátað með allar girðingar á svæðinu á umræddum tíma. Við þessar aðstæður hafi verið reynt að setja upp einhvers konar “skyndigirðingar” með “rafborða”, en það dugi skammt. Einnig sé reynt að tryggja að hrossin séu í nægum heyjum svo þau haldist frekar á sínum stað. Hvort tveggja hafi verið gert í þessu tilfelli. Vegna hinna óvenjulegu aðstæðna hafi þetta ekki dugað til. Óhappið hafi orðið síðla nætur og allir í fasta svefni. Því hafi enginn orðið þess var er hrossin sluppu upp á veginn. Hafi vegfarendum borið að taka tillit til hinna óvenjulegu aðstæðna sem þarna voru.

Í bréfi lögreglunnar á Blönduósi kemur fram að þegar óhappið varð hafi töluverður snjór verið í Húnaþingi. Þó svo girðingar hafi almennt ekki verið á kafi hafi svo verið á vissum stöðum þar sem snjór hafi lagst yfir í skjóli frá hæðum eða þar sem girðingar liggja niður í lægðir. Þannig hafi verið ástatt í námunda við slysstaðinn.

Í bréfi Vegagerðarinnar Hvammstanga segir að á umræddum tíma hafi töluvert mikill snjór verið í Húnaþingi, einkum í Víðidal og Vesturhópi. Víða hafi girðingar verið alveg eða næstum alveg í kafi. Einkum hafi þetta verið slæmt í Víðidal.

Álit.

Samkvæmt gögnum málsins er ekki um það deilt að girðingar voru á kafi vegna snjóalaga. Áttu hrossin greiða leið úr girðingarhólfinu upp á Þjóðveg nr. 1, en lausaganga búfjár er þarna bönnuð. D var ljós hætta á því að hrossin kæmust upp á veginn. Þótt hann hafi m.a. reynt að koma upp “skyndigirðingum” og hafa nægilegt hey hjá hrossunum var vörslu þeirra verulega áfátt eins og raun bar vitni. Bar D að grípa til mun öflugari og markvissari varúðarráðstafana til að tryggja að hrossin kæmust ekki upp á Þjóðveginn. Það hins vegar brást og verður D því gefin sök á því að hrossin sluppu upp á veginn og lentu fyrir A. Myrkur var og hrossin munu hafa verið samlit veginum. Ekkert liggur fyrir um að ökumaður A hafi ekið hraðar en heimilt var eða aðstæður leyfðu. Þá hefur ekki verið sýnt fram á að ökumaðurinn, sem býr í öðrum landsfjórðungi, hafi vitað eða mátt vita að hross gætu verið á veginum. Að svo vöxnu eru ekki efni til að leggja ábyrgð á hann vegna tjónsins.

Niðurstaða.

D ber alla sök á því er hross í hans eigu urðu fyrir bifreiðinni A.

Reykjavík, 12. apríl 2005.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.